

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Green Day Distribution”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Green Day Distribution” împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea reluării procedurii de soluționare a cererilor.

împotriva hotărârii din 19 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-515/24
NR. PIGD 2-23094182-01-3ra-11062024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Curtea de Apel Chișinău: V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru

25 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Green Day Distribution”

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iunie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „Green Day Distribution” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Naționale a Moldovei cu privire la anularea răspunsului nr. 19-0213-02/143/1186 din 5 aprilie 2023 și hotărârii nr. 106 din 29 mai 2023 și reluarea procedurii de soluționare a cererilor SRL „Green Day Distribution”, în scopul prezentării punctului de vedere în cadrul procedurii administrative pentru emiterea actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 29 mai 2023 Banca Națională a Moldovei a emis în privința SRL „Green Day Distribution” Hotărârea nr. 106 privind respingerea cererii prealabile a cărei solicitări țineau de extinderea termenului pentru prezentarea opiniei în cadrul procedurii de examinare a cererii prealabile și anularea actului administrativ defavorabil contestat.

3. Hotărârea dată rezultă din Răspunsul nr.19-0213-02/143/1186 din 5 aprilie 2023, prin care BNM a informat cu privire la refuzul eliberării autorizației pentru deschiderea de către reclamant a conturilor curente în lei românești (RON), dolari SUA (USD), euro (EUR) la Banca Comercială Română SA - ERSTE BANK GROUP SA (România) care a fost contestată la Comitetul executiv al BNM.

4. Menționează că răspunsul a fost emis chiar dacă la 31 martie 2023 reclamantul a depus la BNM o cerere privind prelungirea termenului de prezentare a documentelor și informațiilor în scopul formulării punctului de vedere astfel după cum a fost solicitat de către BNM pentru emiterea autorizării deschiderii conturilor bancare curente în străinătate. Astfel, pentru a putea proba întrunirea cerințelor pentru emiterea autorizației, reclamantul a solicitat prelungirea procedurii administrative în conformitate cu prevederile art. 62 alin. (2) din Codul administrativ.

5. Rezultă că prin răspuns și ulterior prin hotărâre, BNM în mod efectiv a interzis prelungirea termenului procedurii administrative, aplicând în mod eronat prevederile art. 62 alin. (2) din Codul administrativ deoarece a stabilit data limită de 31 martie 2023 pentru prezentarea punctului de vedere referitor la actul administrativ defavorabil care urma a fi emis (scrisoarea de refuz în autorizarea deschiderii conturilor în străinătate) și nu a acceptat solicitarea reclamantului de a prelungi acest termen.

6. În opinia reclamantului, aplicarea în mod eronat a prevederilor art. 62 alin. (2) din Codul administrativ constituie un viciu grav, care l-a privat de dreptul la un proces echitabil care este garantat prin prevederile art. 94 din Codul administrativ și art. 6 din CEDO.

7. Consideră că atât răspunsul cât și hotărârea au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale și, respectiv, urmează a fi anulate din următoarele considerente.

8. La 31 martie 2023, reclamantul solicitat expres prelungirea termenului de prezentare a documentelor și informațiilor în scopul prezentării „punctului de vedere”, astfel după cum a fost solicitat de către BNM.

9. Respectiv, este nefundată afirmația BNM-ului din Răspuns că „...La ședința de audiere verbală din 31 martie 2023, reprezentanții „Green Day Distribution” SRL au prezentat punctul de vedere...”. Or, dacă la ședința din 31 martie 2023 a avut loc „prezentarea punctului de vedere”, care ar mai fi fost oportunitatea/necesitatea depunerii de către petiționar a cererii prin care a solicitat: „Prelungirea termenului pentru prezentarea punctului de vedere a societății „Green Day Distribution” SRL.”.

10. Totodată notează că, în raport cu art. 60 din Codul administrativ, termenul legal de 90 de zile din data depunerii cererilor din 24 ianuarie 2023 și 1 februarie 2023 nu a fost depășit, pentru ca BNM să poată invoca aplicabilitatea prevederilor art. 62 alin. (2) din Codul administrativ.

11. Astfel, este clar că a fost confundată noțiunea de „termen legal” (i.e. stabilit prin lege) și „termen stabilit de o autoritate publică”, fiind aplicate, în mod eronat, prevederile art. 62 alin. (2) din Codul administrativ.

12. Chiar și în Hotărâre BNM admite din nou aceeași eroare, menționând greșit despre aplicabilitatea prevederilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 62/2008 care prevede termenul de 15 zile lucrătoare pentru emiterea deciziei în privința autorizației, în mod conștient neglijând dreptul reclamantului de a beneficia de prelungirea procedurii administrative garantat prin art. 62 alin. (2) Cod administrativ, menționând că reieșind din faptul că la caz ar fi fost petrecute audieri la data de 31 martie 2023, acest termen acordat pentru

audierea reclamantului ar fi fost suficient reieșind din obiectul și circumstanțele cazului.

13. Această eroare constituie un viciu grav comisă de autoritate odată cu emiterea Răspunsului, or aceasta a privat reclamantul de dreptul la un proces echitabil care este garantat prin prevederile art. 32, 34 Cod administrativ și art. 6 CEDO.

14. La data de 2 octombrie 2023, reclamantul a depus o cerere privind completarea temeiurilor acțiunii, prin care a invocat că, în mod eronat, în răspunsul la cererea prealabilă, BNM invocă faptul că potrivit art. 55 alin. (2) din Legea nr. 62/2008 decizia asupra autorizării operațiunii valutare se adoptă în decurs a 15 zile lucrătoare, pe când de fapt, art. 55 alin. (2) prevede că decizia se adoptă în decursul a 30 de zile lucrătoare, fapt care încă odată demonstrează inconsecvența BNM în acțiunile sale.

15. Menționează, că au fost prezente temeiuri justificate de a prelungi procedura administrativă, BNM urma să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil pentru SRL „Green Day Distribution”.

16. Indică că, Banca Națională a Moldovei în cadrul emiterii refuzului privind prelungirea termenului procedurii administrative și ulterior refuzului autorizării operațiunii valutare: a) A exercitat dreptul discreționar în mod fraudulos, or, a interpretat dispozițiile legale privind prelungirea procedurii administrative în mod unilateral în favoarea sa; b) Nu a luat în considerare toate faptele relevante, or urma să se asigure că SRL „Green Day Distribution” a prezentat toate actele și circumstanțele relevante și necesare emiterii unui act administrativ individual favorabil, și doar în acest caz să emită actul administrativ individual defavorabil; c) Nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar, or fără nici o justificare întemeiată a omis aducerea la cunoștința SRL „Green Day Distribution” a interpelărilor și răspunsurilor de la SPCSB și concluziile reieșite din acestea pentru a oferi SRL „Green Day Distribution” dreptul la apărare și combatere; d) Nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, or Codul administrativ în mod expres prevede dreptul autorității de a prelungi procedura administrativă până la 90 de zile, fapt neglijat în mod intenționat de BNM.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 19 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Green Day Distribution” împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind contestarea actelor

administrative individuale defavorabile și obligarea reluării procedurii de soluționare a cererilor.

18. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 13 și art. 55 din Legea privind reglementarea valutară nr. 62 din 21.03.2008 (în vigoare la data emiterii actului contestat), pct.4, pct.15 lit. b) și pct.23 și 24 lit.d) și e) din Regulamentul privind conturile rezidenților în străinătate, aprobat prin Hotărârea BNM nr.216 din 20.08.2015 (în vigoare la data emiterii actului contestat) și a notat că, în cadrul procedurii administrative Banca Națională a Moldovei întemeiat a constatat că, SRL „Green Day Distribution” a prezentat informații incomplete și contradictorii, or în cererea din 24 ianuarie 2023 cât și în cea din 1 februarie 2023, SRL „Green Day Distribution” menționează că nu deține conturi deschise în străinătate, însă urmare a analizei informației deținute de către Banca Națională a Moldovei, s-a constatat că de fapt, SRL „Green Day Distribution” are deschis/deține cont în străinătate.

19. La fel, pârâțul a constatat că, reclamantul SRL „Green Day Distribution” urma să prezinte documente ce confirmă imposibilitatea efectuării operațiunilor preconizate în RON, USD și EUR prin conturile deschise la prestatorii de servicii de plată rezidenți, cum ar fi: scrisori de confirmare de la toate băncile licențiate unde „Green Day Distribution” SRL, deține sau a încercat să deschidă conturi, privind imposibilitatea efectuării operațiunilor pe care planifică să le efectueze prin aceste conturi.

20. Însă, SRL „Green Day Distribution”, a prezentat doar refuzul BC „Victoriabank” SA de a procesa/opera transferurile efectuate de către clienții din Ucraina prin contul deschis la aceasta, (care nu reflectă motivul detaliat), precum și a comunicat verbal despre refuzurile băncilor licențiate BC „Eximbank” SA și BCR „Chișinău” SA de a deschide cont și că BC „Moldova-Agroindbank” SA încă nu a răspuns la solicitarea de a deschide cont.

21. A subliniat că, potrivit corespondenței SRL „Green Day Distribution” cu băncile nominalizate se atestă că acestea se referă la alte relații și nu abordează subiectul efectuării operațiunilor valutare în EUR, USD sau RON, prin urmare nu a demonstrat imposibilitatea efectuării operațiunilor preconizate prin conturile deschise la băncile din Republica Moldova.

22. Completul de judecată a reținut că, atât în cadrul procedurii administrative, cit și în instanța de judecată reclamantul SRL „Green Day Distribution” nu a demonstrat că, se află în imposibilitate de a efectua operațiunile preconizate prin conturile deschise la prestatorii de servicii de plată rezidenți (SPR), având în vedere faptul că acesta a indicat relația

contractuală cu unii dintre prestatorii de servicii de plată rezidenți existenți pe piața din Republica Moldova, nefiind aduse documente/informații care să arate că alți prestatori SPR au refuzat realizarea unor astfel de tranzacții, în special în cazul cu OTP Bank SA, care a acceptat deschiderea contului, conform informațiilor prezentate fiind și operate tranzacții prin acesta de către SRL „Green Day Distribution”.

23. A subliniat că, Banca Națională a Moldovei a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate.

24. A mai menționat că, soluția pârâtului ține de oportunitate, iar instanța prin prisma art.225 alin.1 Cod administrativ nu este competentă să se expună asupra oportunității acesteia.

25. Totodată a constatat că, răspunsul nr.19-0213-02/143/1186 din 5 aprilie 2023 este motivat în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei, în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

26. Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că, pârâtul i-a încălcat dreptul de a prezenta probe suplimentare ca urmare a respingerii cererii de prelungire a termenului, Completul de judecată a reținut că prevederile din legea specială prevede expres termenul de examinare a cererii cu privire la eliberarea autorizației pentru deschiderea conturilor în străinătate, iar acest termen este de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii.

27. A subliniat instanța de apel că, reclamantul SRL „Green Day Distribution” fiind un profesionist, urma să depună diligența corespunzătoare în vederea depunerii unei cereri cu privire la eliberarea autorizației pentru deschiderea conturilor în străinătate în corespundere cu prevederile legale, or din data primirii informației din partea BNM despre necesitatea prezentării documentelor suplimentare care să confirme imposibilitatea/refuzul efectuării operațiunilor planificate prin conturile deschise la prestatorii serviciilor de plată (bănci și societăți de plată) rezidenți și până la 31 martie 2023 când s-a examinat cererea, avea suficient timp pentru a-și apăra poziția. Astfel, pârâtul întemeiat a respins cererea de prelungire a termenului de examinare a cererii cu privire la eliberarea autorizației pentru deschiderea conturilor în străinătate.

28. De asemenea a considerat ca fiind neîntemeiat argumentul invocat de reclamant că, Banca Națională a Moldovei ia decizia privind eliberarea

autorizației sau privind refuzul autorizării în termen de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de eliberare a autorizației la care sunt anexate toate documentele necesare autorizării, reținând că art. 55 alin. (2) din Legea privind reglementarea valutară nr. 62 din 21.03.2008, a fost modificat prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 363 din 29.12.2022 în vigoare din 20.07.2023, iar art.143 alin.(2) Cod administrativ, prevede că, aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă. Prin urmare, a reținut că, actele contestate au fost emise sub imperiul legii în vigoare la acea dată.

29. Ce ține de alt argument invocat de reclamant precum că nu a avut acces la scrisorile Serviciului Prevenirea Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) nr.03/2-27-278 din 17 februarie 2023 și nr.03/2-27-465 din 23 martie 2023, Completul a reținut prevederile art.16 alin.(3) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului nr.308 din 22.12.2017 și a conchis că, din conținutul răspunsului nr.19-0213-02/143/1186 din 5 aprilie 2023 și al hotărârii nr. 106 din 29 mai 2023, pârâtul Banca Națională a Moldovei nu s-a bazat pe scrisorile Serviciului Prevenirea Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) nr.03/2-27-278 din 17 februarie 2023 și nr.03/2-27-465 din 23 martie 2023, or refuzul de eliberare a autorizației pentru deschiderea conturilor în străinătate fiind întemeiat în baza art. 55 alin. (4) lit. d) și e) din Legea privind reglementarea valutară nr. 62 din 21.03.2008 (în vigoare la data emiterii actului contestat), și nu în baza art. 55 alin. (4) lit. f) din aceeași Lege.

30. La fel, a apreciat critic argumentul invocat de reclamant precum că, pârâtul nu a respectat obligația de a prezenta dosarul administrativ complet, or potrivit răspunsului viceguvernatorului Băncii Naționale a Moldovei nr.16-0010/17/922 din 16 februarie 2024 rezultă cert că, din dosarul administrativ prezentat instanței nu s-au retras acte sau informații care să se refere la procedura emiterii refuzului de eliberare a autorizației valutare SRL „Green Day Distribution”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 30 mai 2024, SRL „Green Day Distribution” a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 19 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2024, și transmiterea cauzei la rejudecare.

ARGUMENTELE RECURSULUI

32. În motivarea recursului a indicat că, după cum a fost stabilit atât la etapa procedurii administrative cât și la etapa prezentării dosarului administrativ în instanța de judecată, din materialele acestuia lipseau scrisoarea nr. 03/2- 27-278 din 17 februarie 2023 și scrisoarea nr. 03/2-27-465 din 23 martie 2023, ambele recepționate de către BNM de la Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

33. Faptul neincluserii scrisorilor în dosarul administrativ este confirmat nemijlocit de către BNM prin scrisoarea nr. 19-0212-02/33/1271 din 10 aprilie 2023 adresată de BNM către SPCSB, scrisoarea nr. 03/2-27-465 din 23 martie 2023 și confirmarea emisă de BNM la 16 februarie 2024.

34. Astfel, în oricare ipoteză expusă, BNM a încălcat prevederile art. 82 alin. (1) Cod administrativ, or, refuzul SPCSB de a acorda accesul la scrisori nu acordă dreptul autorității de a nu include careva materiale în dosarul administrativ. Acest fapt trebuie să determine autoritatea doar la restricționarea accesului terților, în modul prevăzut de art. 83 alin. (3) Cod administrativ.

35. Consideră contrar prevederilor Codului administrativ mențiunea instanței că din dosarul administrativ prezentat instanței nu s-au retras acte sau informații care să se refere la procedura emiterii refuzului, or, acestea din start, în mod intenționat nu au fost incluse, contrar art. 82 alin. (1) Cod administrativ.

36. Menționează că, cele de mai sus reprezintă o ingerință abuzivă în dreptul recurentului la un proces echitabil și anume la dreptul a face cunoștință cu materialele cauzei.

37. Totodată subliniază constatările Curții Constituționale din Decizia nr. 121 g/20231, Decizia nr. 137g/20202 și a hotărârii nr. 14/2023.

38. Astfel, la caz nici BNM, nici SPCSB nu au informat atât recurentul cât și instanța de judecată în ceea ce tine de motivele care au cauzat refuzul prezentării scrisorilor cât și neincluderea intenționată a acestora în dosarul administrativ.

39. Indică că, în cazul de față, recurentul nu numai că a fost lipsit de dreptul la un recurs efectiv din moment ce materialele secretizate nu au fost incluse în dosar iar instanța nu a emis o încheiere ce interzice accesul la dosar, care ar fi susceptibilă de recurs, dar nici nu are dreptul la alte mecanisme care i-ar asigura accesul, acestea fiind posibile chiar și în cazul informațiilor clasificate ca secret de stat.

40. Astfel, instanța nu a dat nicio apreciere pentru refuzul la materialele cauzei care nu comportă nici măcar trăsăturile informațiilor clasificate ca

secret de stat, și chiar și după confirmarea expresă din partea BNM că materialele solicitate nici nu au fost introduse în dosarul administrativ și nici nu au menționat documentele cu caracter secret, nu a obligat autoritatea să corecteze omisiunea respectivă. Această obligație a instanței este prescrisă întocmai de art. 221 Cod administrativ.

41. Considerăm că recursul urmează a fi admis iar hotărârea contestată casată din motiv că aceasta se bazează pe o apreciere unor probe care nu au fost incluse la materialele cauzei, nu au fost aduse la cunoștința recurentului precum și nu au fost prezentate instanței. Respectiv, la emiterea hotărârii contestate, instanța a dat aprecierea utilității unor probe fără ca măcar acestea să îi fi fost prezentate de către BNM.

42. Mai indică că, în raport cu art. 60 alin. (1), (4)-(5) Cod administrativ, termenul legal de 90 de zile din data depunerii cerilor din 24 ianuarie 2023 și 1 februarie 2023 nu a fost depășit, pentru ca BNM să poată invoca aplicabilitatea prevederilor art. 62 alin. (2) din Codul administrativ. Astfel, fiind clar că a fost confundată noțiunea de „termen legal” (stabilit prin lege) și „termen stabilit de o autoritate publică”, fiind aplicate în mod eronat, prevederile art. 62 alin. (2) din Codul administrativ.

43. Învederează că, solicitarea prelungirii termenului procedurii administrative solicitată de recurent la 31 martie 2023, a fost bazată anume pe prevederile art. 62 Codul administrativ potrivit cărora anume termenele stabilite de o autoritate publică (nu cele legale), (la caz termenul până la 31 martie 2023), pot fi prelungite în baza cererii, de la 15 la 90 de zile, în dependență de circumstanțele cauzei.

44. În răspunsul BNM din 5 aprilie 2023, aceasta a refuzat prelungirea termenului procedurii administrative din motivul că termenul pentru prezentarea punctului de vedere este unul stabilit de lege (Legea nr. 62/2008 privind reglementarea valutară („Legea nr. 62/2008”)), și că acest termen nu poate fi prelungit din moment ce Legea nr. 62/2008 nu prevede expres posibilitatea prelungirii.

45. Consideră că o asemenea interpretare nu poate fi reținută, or, solicitarea prelungirii termenului reiese din scrisoarea BNM nr. 19-0213-02/138/1048 din 24 martie 2023 prin care, BNM, la libera sa discreție, a stabilit din oficiu pentru GDD data limită de prezentare a punctului de vedere - 31 martie 2023, fiind un termen stabilit de autoritatea publică și nu de lege, deci, pasibil prelungirii în contextul art. 62 alin. (2) Cod administrativ. Deci, la caz, nicidecum nu este vorba despre un termen legal, ci de un termen stabilit de autoritatea publică - BNM, prin scrisoarea din 24 martie 2023.

46. Totodată, în răspunsul la cererea prealabilă, BNM invocă faptul că potrivit art. 55 alin. (2) din Legea nr. 62/2008 decizia asupra autorizării operațiunii valutare se adoptă în decurs a 15 zile lucrătoare, pe când de fapt, art. 55 alin. (2) prevede că decizia se adoptă în decursul a 30 de zile lucrătoare, fapt care încă odată demonstrează inconsecvența BNM în acțiunile sale. Această aplicare duală a termenilor de procedură a fost lăsată fără apreciere și argumentare atât de BNM cât și de instanța de judecată la emiterea Hotărârii contestate.

47. Chiar și instanța în hotărârea contestată acceptă optica eronată BNM prin care se confundă termenele legale de cele oferite de autoritatea publică, or, primele pot fi prelungite doar în cazurile expres prevăzute de lege, pe când cele din urmă la cererea persoanei interesate. La caz, este vorba de un termen oferit de autoritatea publică.

48. Consideră că aprecierea instanței cu privire la faptul că reieșind din corespondența prezentată în cadrul procedurii administrative între recurent și băncile nominalizate se atestă că acestea se referă la alte relații și nu abordează subiectul efectuării operațiunilor valutare în EUR, USD sau RON, prin urmare nu a demonstrat imposibilitatea efectuării operațiunilor preconizate prin conturile deschise la băncile din Republica Moldova, excede obiectul cauzei și a pretențiilor înaintate, or recurentul a contestat răspunsul și hotărârea în temeiul limitării accesului la dosar și a refuzului de a prelungi termenul pentru a-și prezenta punctul de vedere. Cerințele înaintate în cererea de chemare în judecată nicidecum nu se referă la materialele prezentate în cadrul procedurii administrative, la conținutul acestora sau alte temeuri ce țin de fondul procedurii, care nici măcar nu au fost obiectate în cadrul procedurii prealabile.

49. Suplimentar, instanța a analizat chiar și opțiunea recurentului de a efectua operațiunile preconizate prin conturile deschise la prestatorii de servicii de plată rezidenți, apreciere care nu are legătură cu obiectul prezentei cauze, or până la o apreciere a examinării integrale a informațiilor prezentate, recurentului urma să îi fi fost acordat termenul necesar și asigurat dreptul de a prezenta informațiile relevante.

50. La caz, considerăm că prin examinarea, admiterea și expunerea asupra prezentului recurs, instanța va putea consolida jurisprudența în ceea ce ține de diferențierea termenelor reglementate de lege și celor conferite de autoritatea publică, precum și în ceea ce ține de legalitatea limitării accesului la dosarul administrativ care nu conține secrete de stat sau alte informații clasificate.

POZIȚIA INTIMATULUI

51. Prin referința depusă la 23 aprilie 2024, Banca Națională a Moldovei a solicitat declararea recursului ca inadmisibilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

52. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

53. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

54. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

55. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

56. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 29 martie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 100).

57. Cererea de recurs a fost depusă la data de 29 mai 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

58. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

59. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

60. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

61. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

62. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de SRL „Green Day Distribution”, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea

cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

64. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

65. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

66. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată
„Green Day Distribution”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni